

GLORIA

ELLER
ÖDETS HAND.

(Forts. från föreg. nr.)

Klockan åtta stod en vagn vid hotellets port, och tillslussade med en av tillståndshörarna företogs färden till Greenwood kyrkogården.

En lång slängande väg förde dem till en avlägsen del därvar där flera begravningsgravar stod i en rad.

Miss Agrippina var den första, som steg ur vagnen. Hon gav sin hand till Gloria för att hjälpa henne att stiga ur och märkte med en rysning hur kall den unga flickans hand var.

Rodan voro krävande utmärkt med små tröskor bärande namnet på offret från den förfärliga eldsvådan, så att en var skulle kunna igenkänna de sinas vilodad. Men i de flesta fall hade de inbebrända icke blivit igenkända, och endast fyra gravar voro märkta med namn. De andra voro namnlösa.

Kall, blek och darrande gick Gloria framför de övriga, granskade tröskorna. Plösslut gav hon till ett skrik och kastade sig framstupa över den tredje gravsten i ordningen, utbristande i en flod av tårar och skakad av de högljudda snyftningarna.

Inskriften på tröskorstod löd:

DAVID LINDSAY.

— Himlen vare tack att hon kan gråta till sist. Nu hoppas jag, att hon snart skall bli sig själv igen, tänkte miss Agrippina. Men — var hennes nästa tanke — att jag skulle ha bragt all denna sorg över henne! Jag gör de allt för hennes eget bästa, men hur kunde jag behålla mig till gott skulle kunna komma av något ont och att ännu ännu hjälper med?

Gloria, liggande utsträckt med armarna omfamnande tröskorstod, som bar David Lindseys namn, grät, som om alla tårar i hennes ögon blivit öppnade på en gång. Miss Agrippina stod och såg på henne med ett ord eller tecken. Hon väntade tålmodigt, att den högljudda sorgen skulle gå över.

Men det drojde länge, innan högljuddheten av den unga flickan sorg hade lagt sig. Då det tycktes snyftningarna bli långsammare, men strax därpå tilltog de med förnyad högljuddhet. Slutligen stannade de dock av och den unga flickan låg tyst och orörlig, lik som uttarmad, över gravsten.

— Gloria, mitt kära barn, vill du inte låta Gloria sig resas upp och foras tillbaka till vagnen, där hon sjönk ner i sömn, och befinde ansett med händerna.

KAP. II.

När de återkommit till hotellet och Gloria åter befann sig i sitt rum, syntes hon visserligen uttarmad men lugnare och bättre än förr. Hon ville dock icke motstå någon föda, såsom miss Agrippina föreslog henne.

— Och nu, Gloria, vad vill du, nu att jag skall göra för dig? Jag står redo att utföra alla dina önskaningar. Jag leverer hela mitt återstående liv från denna stund till din tjänst för att göra ditt liv lyckligare, om det står i min förmåga, sade den gamla fröken och lutade sig över Gloria stol.

Gloria fattade hennes hand och kyssade den saktisakt. — Du är mycket vänligare mot mig, än jag förtjänar, tant, men jag vill inte du skall göra dig det ringaste omak för min skull.

— Detta var mer än den unga flickan hade sagt på flera dagar, eller ända sedan det bedövande slaget träffade henne.

Miss Agrippina följade detta såsom ett lyckobriggande tecken och svarade: — Mitt stickars barn, du förstår inte vad jag menar. All den frid, jag hoppas få njuta i denna världen, måste komma av att se dig lyckligare än du nu är.

Gloria fattade orden så, att tant Agrippina förebådade sig att ha från första stunden uppmuntrar henne att vidhålla sin skilsmässa och därefter motsatt sig hennes återförening med David.

— Här, miss, svarade han och påstod på en fönsteröppning högt uppe på den takens vägg.

Gloria betraktade denna punkt mycket noga. Igenom kunde man se mer än vägen och öppningen. Inbillningen fick göra resten.

Slutligen tittade hon miss Agrippina att ledde henne bort därifrån till den väntande vagnen.

— Tillbaka till hotellet, var den ord miss Agrippina gav kuskens, sedan de tagit plats.

— Nej, nej, sade hon. Jag vill fara och se de barn, vilka David räddade.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde sända ett exemplar av den intressanta och lärorika SVENSKA RÄDDGIVAREN

"GODA RAD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omhändertar alla för män ägda sjukdomar, deras följder, förebyggande och hur de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borde läsas av varje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i edra unga år, eller systemet blivit försågat genom utsvärningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bli återställt till fullkomlig hälsa och stryka renom Dr. Leighs behandling. Boken skänkes uteslutande gratis och portofritt i föresatligt omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Tillverka Er egen TVAL

och spara pengar!

Allt vad ni behöva är obrukliga fettämnen och

GILLETTS PURE FLAKE LYE

Fullständig bruksanvisning med varje burk.

Eder specialhandlare säljer det.



de på bekostnad av sitt eget liv. Om de äro fattiga skall jag försäkra dem framtid. De liv som bevarades till ett sådant pris äro alltför dyrbara för att man icke skulle göra dem goda och lyckliga. Låt oss uppsöka dessa barn och deras föräldrar.

Miss Agrippina suckade men började genast göra efterräkningar. Efter många frågor och ännu mera letande funno de slutligen föräldrarna i ett tårnelligt boordnings i Harlem.

Fadern var John Somerville, en maskinist, som hade kommit över till Amerika, medförande hustru och två små barn samt sina besparningar från många år, för att söka sin lycka i Amerika. De hade ankommit dagen före eldsvådan och tagit in i hotellet samt förlorat alla sina ägodelar och varit mycket nära att ännu förlora sina barn.

Gloria underrättade dem om, vem hon var — hustru till den man, som räddat barnen.

— Hans ank, sade Mary Somerville, le i en ton full av medlidande, för tyvärr veta vi att den hjälplösigaste unge mannen förlorade livet för dem han räddade.

— Nej, sade Gloria mer bestämt, icke hans ank, men hans hustru — hans hustru, var sig på jorden eller i himmelen — hans hustru fastän jag är här och han är där. Ej heller har han förlorat sitt liv, men endast utvidgat och förändrat det.

Därpå bad hon att se barnen. — Panny och Lucy, sade deras far, så och kysse dem där frun på handen. Det var hennes man, som tog er ur elden. Och han har varit till himmelen och lämnat henne kvar.

Gloria omfamnade och kyssade barnen samt pratade vänligt med dem en stund. Därpå funderade hon, hur hon skulle kunna bringa på tal det andra ämnet med sitt besök, nämligen att komma den nödställda familjen till hjälp och sörför barnens framtid. Men det var för Gloria lika svårt att erbjuda en gåva, som det är för de flesta personer att framställa en bön om hjälp.

Antigen hittade hon på att säga dem, att de genom den förfärliga olyckshändelsen blivit befryddade, och att hon ansåg sig hava en systers rätt att komma dem till hjälp. Hon tillade, att den högsta jordiska lycka, hon nu kunde påbörja, vore att understöda och uppfostra de barn, hennes make hade räddat på bekostnad av sitt eget liv. Hon bad dem, att om de tyckte hennes begäran förtä, de likväl skulle tillfrågades den för att trösta henne i hennes sorg.

— Men ni begär väl icke att vi skiljas från barnen? frågade modern med darrande röst, fastän hon var utom sig av glädje över den erbjudna hjälpen.

— Nej, nej, jag skall aldrig ha skulat tänka på något dylikt. Jag skulle tillika vilja sörja för deras underhåll och uppfostran och nu först ersätta vad deras fader förlorat genom eldsvådan, sade Gloria.

De två makarna tackade varandra för det djupa och för stor för att kunde uttryckas i ord. De försökte göra det men måste avbryta sig, ty tårarna gjorde det omöjligt för dem att tala sammanhängande.

Varje dag gjorde Gloria valfärd till sin makes grav och en gång i veckan tillförförde besökte hon sina små skyddslingar, Panny och Lucy Somerville.

Det var i slutet av juni månad, och miss Agrippina kunde knappast giva sig till tåls att stanna så länge, eftersom det tillkännagavs att monumentet öfver David Lindsay var färdigt att uppfattas.

Gloria mindes, att den fjärde juli var hans födelsedag. Hon erinrade sig också väl den dag, då hon fått veta detta. Det var dagen för deras första möte på stranden, när de voro barn, och hon hade sagt honom, att hon tyckte den fjärde juli vara en praktisk dag för en födelsedag. Hon besöt, att detta monument, som till var färdigt, skulle uppfattas och avskickas i närvaro av alla hans släktingar och de barn, som han räddat med sitt eget liv, den fjärde juli.

Det skedde såsom beslutat var, och dagen därefter begävo de sig till Newport, icke för att deltaga i det fashionabla nöjeslivet utan för att hämta krafter från de friska havsvindarna. Omkring mitten av augusti lämnade de Newport och foro till Boston, där de gingo ombord på en oceankärsare destination till Liverpool. Därifrån begävo sig miss Agrippina och Gloria till Rom.

KAP. L.

Fem år hade förflutit sedan den unga grevinnan de la Vera i djupaste förtvivlan reste en minnesvård på sin hjältedöda unge makes grav.

Hon hade aldrig anlagt sjukskräkten, ty hon förklarade, att hon icke var hans änka utan hans maka, vare sig han befann sig i himmelen eller på jorden. Men likväl i denna föreställning kände hon ingen lycka — hon hade icke en gång förmått sätta sig i sitt öde. Fasan av hans död hade försvunnit under tidens lopp, men strögen över deras skilsmässa stod kvar lika livlig.

Hon värdade David Lindseys minne med en aldrig avtagande uppskattning av hans karaktär. Äro föreställande sig hurdan han skulle ha varit, om han levat och däröver lämnade dess betraktelser för att tänka på vad hon måste vara i en annan värld.

Och låtom oss nu redogöra för, hur hon tillbragt dessa fem år, som fort henne till den tredje stora krisen i hennes liv.

I Rom levde Gloria skild från allt sällskapsliv och fast Agrippina hade valt att dela hennes ensamhet och ägnade hela sin tid och alla sina krafter åt hennes tjänst, oaktat hon själv älskade sällskapslivet, och medförde talrika introduktionsbrev till främmande medlemmar av den romerska societeten.

Gloria förmådde förstörörelse bestod i att göra utflykter till de gamla ruiner och monument, som äro så talrika i världsstaden vid Tiberens stränder och i dess grannskap, att besöka de många kyrkorna och museerna tredje höjden och vintern, sedan de lämnat Amerika tillbragde de i Paris samt enskilda berömda gallerier av oskattbara konstverk. Hon var aldrig glad eller lycklig men alltid vid jämt och lugnt lynne samt mycket intresserad av sin yttre omgivning.

Miss Agrippina hade alltid varit begäver på andaktsovningar, och mellan sina omsorgar för Glorias välbefinnande och sina kyrkosöket stäl hon nästan ut sig. Hon hade aldrig haft anlag för fetma och nu såg hon ut som skinn och ben. Det förra var gult och gammalt persamt, och silvertädnarna i hennes hår började ta överhanden över de svarta. Hon tycktes åldras mycket fort.

Ofta hade Gloria gjort henne olika föreställningar.

— Jag önskade, att du inte skulle anstränga dig så färdigt, kära tant, pågående hon säga, eller neka dig allting. Vad tänker du på som stiger upp klockan fyra varje morgon under den här årstiden för att icke församma morgonmässan? Och att bliot äta kott en gång i veckan! Vid din ålder till! Vem fördar något sådant av dig? Du kan väl aldrig tro att den gode Guden gör det, ty du skadar ju blott dig själv utan att göra någon annan nytta.

— O, barn, barn! Jag har varit en sådan synderska! Jag har så mycket att försöka, brukade den gamla fröken svara henne.

Blotta tanken på, att tant Agrippina varit en så stor synderska och hade så mycket att göra bot för var så absurd, att Gloria knappast kunde ta den allvarsan. Stundom, när det tagit slut med hennes argumenter, tog Gloria sin tillflykt till skämt för att leda tanten ifrån dessa föreställningar, som inverkade skadligt på hennes hälsa.

Så till exempel en dag, då den gamla fröken öfver sin vana frukostat på vatten och bröd och på Glorias uppmuntringar att skaffa sig en kraftigare diet svarade: — Ah! Du vet inte! Jag har så mycket att göra bot för.

— Enn Agrippina, svarade Gloria och tog på sig en högtidlig min, så bort allt detta ur din bekymrade själ. Bekänn allt och låt dig hägnas på ordentligt sätt. När allt är över skall du känna dig mycket bättre. Säg nu fort vem du mördat och var du begravt liket.

Gloria var inte förberedd på vad som följde. Det förstummade henne afdeles.

— O, barn, du frågar vem jag mördat. David Lindsay? Och var jag begravt honom? På Greenwoodkyrkogården, utbrast tanten med en snyftning.

Gloria kunde icke säga ett ord på flera minuter, så häpen var hon. När hon närliggigt talfrågades, sade hon: — Men, tant Agrippina, vilka dystra tankar! Du förebär dig själv omdömrar för den obehövliga om hälsan i min och David Lindseys skilsmässa. Du glömmar, att vi i verkligheten skildes åt vid allvaranden och att vi voro skilda åt, även innan du hade reda därpå. Och efteråt, då du upphörligt försökte avhålla

Farm och Hem.

BÄTTRE BELYSNING I HONSHUSET.

Vi skola denna gång beröra endast en sak beträffande hönsskotseln, nämligen betydelsen av att hönshuset är tillräckligt upplyst.

Det vanliga är ju att hönshuset vara under vår och sommar och upphöra med äggläggningen under höst och vinter. Vi skola icke tro, att detta enbart är beroende av årstemperaturen, utan vi böra ihågkomma, att hönshuset under våren och sommaren är i flitig rörelse, då de däremot under den mörka och kalla årstiden ej tillåta sig att röra sig.

Huru ofta se vi icke hönshuset bestå belägen i ett mörkt horn av lagugården, det ingen solstråle kan tränga in. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under de mörka vintermånaderna och en del av eftermiddagen. Under den kalla vintern, dagen råder i ett sådant hönshus vanligen halvsvär, och följden härav blir att hönshuset ej få den nödvändiga motionen, då de vanligen ej ha fritt tillträde till de någon rastgård genom egen ingång i ett sådant "hönshus" kommer värplingen i gång framemot våren, då hönshuset erhålla ljus och rörelse. Många mindre hönshållare reflektera icke över, att orsaken till att vintervärplingen uteblir är avsaknaden av ljus och rörelse för hönshuset, utan man menar, att det helt enkelt är hönshusets "vårpassong", som enligt gammal kämd sed börjar först mot våren då värslen sätter in även i hönshuset.

Skall emellertid hönshuset giva ett gott resultat, så gäller det icke endast att man får så många ägg som möjligt under hela året, utan det är av största betydelse, att hönshuset vara tillgitt under vinterhalvåret, då äggan vanligen äro dubbelt dyrare än under sommaren.

För erhållande av en god vintervärpling böra hönshuset ha god värmning, lämplig bostad och föda, given på ett lämpligt sätt, men detta är ej nödvändigt, om man har ett hönshus på ljus i hönshuset under